

2morrow 2gether

Vol. No. 12 Sep.2023

The Foundation's School Communique

Lila Poonawalla Foundation

Leading Indian Ladies Ahead

Established in 1995

Celebrating Excellence

Lovely Mom & Dad

My Dearest Daughters,

It is always a pleasure talking to you though "2morrow 2gether" magazine which comes out every 4 months.

Now I would like to talk to you about what we have done in the last 4 months.

The most important of them was the Eye camp conducted at Gawadewadi on 11th and 12th August 2023. 1,134 students and staff from 6 schools went through the beautiful Eye camp.

Mr. and Mrs Kakajiwal in association with the Rotary Club of Pune Central were present on both the days and also stayed overnight at a hotel in Manchar to complete this very big job. We thank them and I advise all girls to please be careful with their health and go for check-up.

We also had various other events. The selection process of new Batch 2023. This was done and we selected 263 as new LILA Juniors. In June 2023, we had our second interview selection batch when we selected total 184 LILA Seniors.

We came across many difficulties in the selection process. We found that girls have lower marks and should get at least 60%. 60% is not also big mark. Because last year even Pune university admission was 100% marks.

Then we conducted the third selection process in July 2023 and we selected a total of 110 LILA Girls.

After that we did the award function and orientation. Also that went off very well. The award ceremony was well attended and I would advise parents they should take part in Award Function. Almost 25 percent remain absent, they must come to the orientation programme also. We will continue with the school programme.

I would like to thank Ms. Bharati Naik and her team for doing an excellent job. We are able to understand the exact problems faced by schools. We are also looking at the possibility of providing food grain to deserving girls, families. Medical assistance will be provided to the deserving girls.

I would like to thank all co-operative Principals and Teachers of all schools. We have no problem with any of these schools. We are supporting now 13 schools.

I request the Principals to call the Lila Girls who have gone to college and are doing the undergraduate education in second year girls are invited for a meet. They don't attend training programs and their marks are low. Some of the girls also do not speak English well. Again I request that all principals and teachers to cooperate and call a meeting separately in each school.

Thank you again for everything you have done and I would like to thank once again our Chairperson Padmashree Lila Poonawalla, our CEO Ms. Priti Khare and school committee who has helped to make the school project a good success.

Remember 16th September is epoch making date Mom will celebrate 80th Birthday.

माझ्या प्रिय मुलींनो,

दर ४ महिन्यांनी प्रकाशित होणाऱ्या "2morrow 2gether" मासिकाद्वारे तुमच्याशी बोलणे नेहमीच आनंददायी असते. आता गेल्या ४ महिन्यांत आम्ही काय केले या बदल मी तुमच्याशी बोलू इच्छितो.

त्यातील सर्वात महत्वाचे म्हणजे ११ आणि १२ ऑगस्ट २०२३ रोजी गावडेवाडी येथे आयोजित करण्यात आलेले नेत्र शिबिर होते. ६ शाळांमधील १,१३४ विद्यार्थी आणि कर्मचारी सुंदर नेत्रशिबिरातून गेले.

रोटरी क्लब ऑफ पुणे सेंट्रलच्या सहकार्यांनी श्री आणि श्रीमती काकाजीवाला दोन्ही दिवशी उपस्थित होते आणि हे खूप मोठे काम पूर्ण करण्यासाठी मंचर येथील हॉटेलमध्ये रात्रभर मुक्कामही केला. आम्ही त्यांचे आभार मानतो आणि मी सर्व मुलींना सल्ला देतो की कृपया त्यांच्या आरोग्याची काळजी घ्या आणि तपासणीसाठी जा.

आमच्याकडे इतरही विविध कार्यक्रम झाले. नवीन बॅच २०२३ ची निवड केली. जून २०२३ मध्ये, आमची दुसरी मुलाखत निवड बॅच होती, जेव्हा आम्ही एकूण १८४ लिला वरिष्ठांची निवड केली.

निवड प्रक्रियेत आम्हाला अनेक अडचणी आल्या. आम्हाला आढळले की मुलींना कमी गुण आहेत आणि त्यांनी किमान ६०% गुण मिळाले पाहिजेत. ६०% हे देखील मोठे मार्क नाहीत. कारण गेल्या वर्षीही पुणे विद्यापीठात १००% गुण मिळाले होते.

त्यानंतर आम्ही जुलै २०२३ मध्ये तिसरी निवड प्रक्रिया आयोजित केली आणि आम्ही एकूण ११० लिला मुलींची निवड केली.

त्यानंतर आम्ही ॲवॉर्ड फंक्शन आणि ओरिएंटेशन केले. तसेच ते खूप चांगले झाले. पुरस्कार सोहळ्याला चांगली उपस्थिती होती आणि मी पालकांना सल्ला देईन की त्यांनी ॲवॉर्ड फंक्शनमध्ये भाग घ्यावा. जवळपास २५ टक्के गैरहजर राहतात, त्यांनीही अभिमुखता कार्यक्रमात यावे. आम्ही शालेय कार्यक्रम सुरू ठेवू. उत्कृष्ट काम केल्याबद्दल मी श्रीमती भारती नाईक आणि त्यांच्या टीमचे आभार मानू इच्छितो. शाळांना भेडसावणाऱ्या नेमक्या समस्या आम्ही समजून घेऊ शकतो. आम्ही पात्र मुलींना, कुटुंबांना अन्नधान्य उपलब्ध करून देण्याची शक्यताही पाहत आहोत. पात्र मुलींना वैद्यकीय मदत दिली जाईल.

मी सर्व शाळांचे सर्व सहकारी मुख्याध्यापक आणि शिक्षकांचे आभार मानू इच्छितो. यापैकी कोणत्याही शाळेबाबत आम्हाला कोणतीही अडचण नाही. आम्ही आता १३ शाळांना सपोर्ट करत आहोत.

मी मुख्याध्यापकांना विनंती करतो की कॉलेजमध्ये गेलेल्या आणि पदवीपूर्व शिक्षण घेत असलेल्या लिला मुलींना भेटायला बोलावले आहे. ते प्रशिक्षण कार्यक्रमांना उपस्थित राहत नाहीत आणि त्यांचे गुण कमी आहेत. काही मुलींना इंग्रजीही नीट येत नाही. मी पुन्हा विनंती करतो की सर्व मुख्याध्यापक आणि शिक्षकांनी सहकार्य करावे आणि प्रत्येक शाळेत स्वतंत्रपणे बैठक बोलवावी.

तुम्ही केलेल्या प्रत्येक गोष्टीबद्दल पुन्हा एकदा धन्यवाद आणि मी पुन्हा एकदा आमच्या चेअरपर्सन पद्मश्री लिला पूनावाला, आमच्या सीईओ श्रीमती प्रिती खरे आणि शाळा समितीचे आभार मानू इच्छितो. ज्यांनी शाळेचा प्रकल्प यशस्वी करण्यासाठी मदत केली.

लक्षात ठेवा १६ सप्टेंबर ही युगप्रवर्तक तारीख आहे. मांमचा ८० वा वाढदिवस साजरा करेल.

Wish you All the Best
Love You All
DAD

तुम्हा सर्वांना माझ्या शुभेच्छा !
तुम्हा सर्वांवर मी प्रेम करतो
डॅड

माझी आवडती महिला खेळाडू

“सर्वांना सुंदर शरीर आणि निरोगी मन खेळामुळेच मिळेल. उत्तम आरोग्य धनसंपदा”

क्रिकेट, कबड्डी, खो-खो, टेनिस, बॅडमिंटन, कुस्ती यांसारखे अनेक खेळ आणि ते खेळ कुशलतेने खेळणाऱ्या खेळाडू, क्रीडाक्षेत्रात ज्यांनी आपले नाव यशाच्या शिखरावर पोहचवले

आहे, अशा अनेक महिला खेळाडू सर्वांना परिचित आहेत.

पी.व्ही.सिंधू, सायना नेहवाल, विनेश फोगाट, मीराबाई चानू, पी.टी.उषा अशा अनेक अष्टपैलू खेळाडू या भारतभूमीत आहेत. मुलापेक्षा मुली कुठल्याच क्षेत्रात मागे नाहीत हे या खेळाडूंनी आपल्या खेळाद्वारे जगाला दाखवून दिले आहे. इतकेच नाही तर ऑलिंपिक मध्येही भारताला स्थान मिळवून देण्यात अनेक खेळाडूंचा सहभाग आहे.

मेरी कोम एक यशस्वी महिला बॉक्सर खेळाडू जी माझी सर्वात आवडती खेळाडू आहे. बॉक्सिंग सारख्या पुरुषप्रधान खेळात तिने आपल्या मेहनतीच्या जोरावर जागतिक किर्ती संपादन केली आहे. तिच्या आयुष्यावर हिंदी चित्रपट साकार झाला आहे. ज्यात प्रियांका चोप्रा यांनी मेरी कोमची भूमिका हुबेहुब साकारली आहे.

एक अतिशय सामान्य व गरीब घरातील मुलगी ते उत्कृष्ट बॉक्सर जिने लंडन येथील २०१२ साली झालेल्या ऑलिंपिक स्पर्धेत फ्लायवेट प्रकारात कांस्यपदक मिळवले. मेरी कोमने जागतिक हौशी बॉक्सिंग अजिंक्यपद सहावेळा पटकावले आहे.

मेरी कोम हिचा जन्म २४ नोव्हेंबर मध्ये मणिपूर मधील कांगाथेई गावामध्ये एका गरीब कुटुंबात झाला. तिचे पुर्ण नाव मांगते चुंगनेजंग मेरी कोम आहे. मांगते टोन्या कोम आणि मांगते अखम कोम हे तिचे आईवडील होते. गरीब, दुष्काळ अशा परिस्थितीत मेरी कोम हिचे शिक्षण मेईरंग येथील लोकटक ख्रिश्चन मॉडेल हायस्कूल आणि सेंट सेवियर कॅथेलिक शाळेत झाले. शालेय शिक्षण घेत असतानाच मेरी कोम ला विविध खेळांची गोडी लागली. थाळीफेक व गोळाफेक या खेळांमध्ये ती सराव करत होती. त्यानंतर बॉक्सिंग मध्ये तिला रस निर्माण झाला. डिंगको सिंग यांच्या मार्गदर्शनाखाली मेरीने बॉक्सिंग प्रशिक्षण घेतले. परंतु तिच्या वडिलांचा विरोध होता कारण बॉक्सिंग हा खेळ पुरुषांसाठी आहे असे वाटल्याने आपल्या वडिलांचा तिला किती विरोध होता त्याचे वर्णन मेरी कोम ने आपल्या आत्मचरित्रामध्ये त्याचे खडतर आयुष्याचे सविस्तर वर्णन केले आहे.

“केल्याने होत आहे रे, आधि केलेचि पाहिजे” या उक्तीप्रमाणे आलेल्या अडथळ्यांवर मात करत मेरी कोम ने यशाचे शिखर गाठले. मेरी कोम लहान असतानाच कुटुंबाची आणि भावंडांची जबाबदारी तिच्यावर आली कारण घरची परिस्थिती जेमतेम होती. यामुळे तिला आपले शिक्षण अर्ध्यावर सोडावे लागले. परंतु सातत्याने केलेल्या मेहनतीच्या जोरावर मेरीने यशाचे शिखर गाठले. त्यामुळे तिला अनेक पुरस्कारांनी सन्मानित करण्यात आले. ती काही काळ राज्य सभेची सदस्य राहिली आहे. अर्जुन पुरस्कार, राजीव गांधी खेल रत्न पुरस्कार मेरी कोम ने मिळवले आहेत.

“प्रयत्ने वाळूचे कण रगडिता तेलही गळे” हा सुविचार मेरी कोम ने खऱ्या अर्थाने आपल्या आयुष्यात रूजविला. कष्टाने आणि जिद्दीने खेळून त्यात जागतिक किर्तीची महिला बॉक्सर म्हणून मेरी कोम चे नाव आदराने घेतले जाते. बॉक्सिंग मध्ये ऑलिंपिक मेडल मिळवणारी ती भारतातील पहिली महिला आहे. तिचा आदर्श डोळ्यासमोर ठेऊन मुलींना प्रेरणा मिळते.

के ऑनलर कॉम यांच्याशी विवाह झाल्यानंतरही तिने खेळ अर्ध्यावर न सोडता उत्तुंग भरारी घेतली. त्यात तिच्या पतीचीही तिला साथ लाभली. लग्नानंतरही आपल्या करिअरकडे मुलींनी लक्ष दिले तर खुप मोठे लक्ष्य आपण गाठू शकतो ही प्रेरणा आपल्याला मेरीकडून मिळते. मेरीच्या यशात तिचे प्रशिक्षक छोटेलाल यादव यांचाही सिंहाचा वाटा आहे. योग्य दिशा आणि प्रशिक्षण यांची सांगड कोणत्याही खेळासाठी व जीवनात यशस्वी होण्यासाठी मार्गदर्शनाची अत्यंत आवश्यकता असते. २०१४ सालच्या आशियाई क्रिडा स्पर्धेमध्ये मेरी कोम ने सुवर्णपदक जिंकून पहिली भारतीय महिला खेळाडू होण्याचा मान मिळवला. सध्या मेरी कोम ही प्राणी हक्क समिती मध्ये काम करते. असंख्य पुरस्काराने सन्मानित असलेली ही खेळाडू मला एखाद्या मार्ग दाखविणाऱ्या गाईड प्रमाणे वाटते. तिने निवडलेला खेळ व त्यात यशस्वी होण्यासाठी जिद्दीने टाकलेले प्रत्येक पाऊल, घेतलेली प्रचंड मेहनत, खेळावरची निष्ठा आणि जिद्द यामुळे आज यशाशिखरावर ती पोहोचली आहे म्हणूनच मेरी कोम ही माझी सर्वात आवडती महिला खेळाडू आहे.

म्हणूनच शेवटी म्हणावेसे वाटते,

“मौका नहीं मिलता बेटियों का, इस बातका गम है, जिन बेटियों को मौका मिला, उन्होंने दिखाया अपना दम है।

मृण्मयी महेंद्र मावकर

महात्मा गांधी विद्यालय, भागशाळा, चांडोली बु।।

LJ-2022

My Success Story

I received the Lila Poonawalla Foundation scholarship 11 years back when I was in 7th std, under the project "2morrow 2gether". Due to poor financial conditions of my family it was not possible for my parents to educate both, me and my younger brother. I However wanted to study and this LPF scholarship came as a blessing in my life.

With the help of LPF scholarship I completed my schooling and later completed the GNM Nursing course. During this journey the Training programs arranged by LPF helped me to shape my career and improve on my skills. The LPF family not just gave me financial support but also provided me proper guidance and counselling which helped me greatly in enhancing my personality. In my academics whenever I faced difficulties, I was always given proper help and moral support through LPF.

Without the support from LPF family it was not possible for me to accomplish my dream of becoming a nurse and giving service to people. Now, after becoming a nurse and achieving financial freedom, I went a step ahead and I am now pursuing my Degree of Post Basic BSc Nursing Independently.

I am very proud to share my story with you, and words can barely express my gratitude towards Mom, Dad and the entire LPF family, which stepped in and extending their support when I needed it the most.

I aspire to make the most of this opportunity and give similar help to other young LILA Juniors in future.

Kashika Manoj Reddy
St. Clare's Girl's School
Lila Junior-2012

Sudoku

1		6			2	3		
	5				6		9	1
		9	5		1	4	6	2
	3	7			5			
5	8	1			7	9		
						1	5	7
			2	6		5	4	
		4	1	5		6		9
9			8	7	4	2	1	

मी मनाली गावडे, आंबेगाव तालुक्यातील गावडेवाडी या छोट्याशा खेडेगावातील, घरची आर्थिक परिस्थिती अगदी जेमतेमच आपल्या अपत्यांना खूप शिकवायचं मोठं बनवायचं ही प्रत्येक पालकांची आपल्या पाल्यांसाठी असणारी प्रामाणिक तळमळ मात्र माझ्याही वडिलांची होती. त्यामुळे अफाट कष्ट करून आपल्या मुलांना चांगले शिक्षण द्यायचे असे माझ्या पालकांनी ठरविले त्यासाठी ते प्रचंड कष्ट देखील घेत होते त्यांचे कष्ट बघून मी ही त्यांचा भ्रमनिरास होऊ द्यायचा नाही असे मनाशी ठरवले.

अत्यंत प्रतिकूल परिस्थितीवर मात करत असताना मला लिला पुनावाला फाऊंडेशन यांचा मदतीचा हात मिळाला आणि माझा प्रवास सुरू झाला. लिला पुनावाला फाऊंडेशन सोबतचा प्रवास २०१२ साली सुरू झाला आणि तेव्हा मला त्यांची स्कॉलरशिप मिळण्यास सुरुवात झाली. लिला पुनावाला फाऊंडेशनच्या परिवारात आल्यानंतर माझी माझ्याशी नव्याने ओळख व्हायला सुरुवात झाली. शैक्षणिकदृष्ट्या व आर्थिकदृष्ट्या मदत करता करता फाऊंडेशन कडून आम्हांला Self independent बनवण्यासाठी देखील तसेच माझ्यातील कौशल्य विकसित करण्यासाठी, स्वसंरक्षणाचे धडे देत, इतर अनेक Programme सर्व मुलींसोबत राबवत. आमचीच आमच्याशी नवीन ओळख करून दिली. १२ वी नंतर पुढे काय करायचं हा प्रश्न तर होताच परंतु हवं त्या क्षेत्रात admission न झाल्यामुळे मी B.Sc.(Food Processing and Quality Management) करण्याचा निर्णय घेतला. परंतु मनात खंत होतीच. B.Sc. डिग्री पूर्ण होत असतानाच कोरोना महामारीचं संकट आलं नी सगळ्यांना घरी बसावं लागलं. त्या मोकळ्या वेळात काहीतरी करूया असं मनाशी ठरवलं नी मार्ग सापडला, नी मी It क्षेत्रात करिअर करण्याचे ठरविले, नी त्यासाठी लागणारी फी स्वः कमाईतून भरायची असं मनाशी ठरविले. ३ महिने मंचर या ठिकाणी Western paramedical College मध्ये College administrator म्हणून जॉब केला व त्यातून मिळालेल्या वेतनामधून मी माझ्या क्लासची फी भरली व ऑनलाईन पद्धतीने Web development चे class न पूर्ण केले व जॉबसाठी शोध सुरू केला परंतु फ्रेशर असल्या कारणानेच प्रत्येक ठिकाणी Rejection चा सामना करावा लागत होता. “अपयश ही यशाची पहिली पायरी असते.” असं ऐकलं होतं परंतु तेव्हा स्वतः अनुभवत होते व काही महत्वाचे जीवनधडे आत्मसात करत होते. रोज मनाशी "Great things takes times" असं म्हणत स्वतःला प्रेरित करत होते. तब्बल १०-१२ मुलाखतीनंतर मुंबई या ठिकाणी मला १८ जुलै २०२२ रोजी Front End Developer म्हणून चांगल्या पॅकेज सोबत मला माझा Dream Job मिळाला. या सर्व प्रवासात अनेक नवीन गोष्टी शिकायला मिळाल्या. नवनवीन माणसं भेटली. प्रत्येक दिवस एक नवीन अनुभव देत होता. या सर्व प्रवासात एक गोष्ट नक्कीच समजली यश मिळवायचं असेल, तर केवळ तयारी अन आत्मविश्वास पुरेसा नाही, तर अस्वस्थ होऊन संधीच्या शोधात हिंडलं पाहिजे, लोकांनी आपल्याला संधीसाधू म्हटलं तरी चालेल. या सर्व प्रवासात मला माझ्या Family ने, मैत्रिणींनी व लिला पुनावाला फाऊंडेशनने मोलाचे सहकार्य केले. त्यांचे मी शतशः ऋणी राहिल. लिला पुनावाला फाऊंडेशनने दाखविलेला विश्वास व त्यांनी केलेले सहकार्य खूप मोलाचे आहे. ही तर माझ्या करिअरची सुरुवात आहे. यश हा एक प्रवास आहे, त्याला गंतव्य नाही कारण प्रत्येक साध्य केलेल्या ध्येयासोबत आपण दुसरे ध्येय निश्चित करत असतो, ही कधीही न संपणारी प्रक्रिया आहे.

“लहरोसे डरकर नौका पार नहीं होती, कोशिश करनेवालों की कभी हार नहीं होती।”

All the best to all my sisters in all your future endeavours

मनाली विठ्ठल गावडे
हिरकणी स्कूल, गावडेवाडी
लिला ज्युनियर-२०१२

शेतकी शिक्षणातील विविध पर्याय

अनेक छोट्या मोठ्या गावामध्ये शेतकऱ्यांची मुले-मुली शेतकी करण्यासाठी उत्सुक नसतात. शेतकीची पार्श्वभूमी असलेल्या विद्यार्थी-विद्यार्थिनींना कॉम्प्युटर इंजिनिअरिंग होण्याची स्वप्ने बघायला आवडते पण इंजिनिअरिंगच्या सत्तर प्रकारामध्ये शेतकीविषयक इंजिनिअरिंग करता येते हे किती जणांना माहित आहे? शहरातील मुला-मुलींना तांदूळ कसा लावतात, कोथिंबीर कशी लावतात, हळदीचे पीक कसे घेतात, बटाट्याचे पीक किती दिवसात तयार होते याची माहिती नसते. परंतु गावामधील मुला-मुलींना याची माहिती असते कारण त्यांनी आपल्या आई-वडिलांना शेतात काम करताना बघितलेले असते, त्यांना गायी-म्हशीचे दुध काढण्याचा अनुभव असतो, कोणती भाजी किती दिवसांनी पिकवता येते याची खात्रीशीर माहिती असते. पिके कशी लावावीत, कांद्याच्या पिकाला किती वेळ लागतो, ऊस लावल्यानंतर तोडण्यासाठी केव्हा तयार होतो, ऊसाला पाणी किती लागते, गहू-ज्वारी-बाजरी यासारखी पिके ऊसाच्याच शेतीत घेऊ शकतो की नाही. अशा अनेक प्रश्नांची उत्तरे गावातील मुलांना माहित असतात. आसपासच्या वातावरणामुळे अशा प्रश्नांची उत्तरे त्यांना पुस्तकात शोधावी लागत नाहीत किंवा तोंडपाठ करावी लागत नाहीत. त्यामुळे गावातील मुलांनी करीयर करायचे असल्यास शेतकी संबंधित उद्योगामध्ये करणे योग्य ठरते परंतु गावातील शेतकरी-शेत मजुरांच्या मुलांना शेतकी करण्याची इच्छा नसते. याची कारणे अनेक आहेत.

अनेक शेतकरी-शेत मजूर घरामध्ये शेतकीविषयी तक्रार करत असतात. निसर्गाच्या अनिश्चिततेमुळे पिकावर आणि पिकापासून मिळणाऱ्या उत्पन्नावर परिणाम होत असतो. त्यामुळे शेतकी करणे हा अनिश्चिततेचा उद्योग आहे असे ठाम मत अनेक गावकऱ्यांचे असते. हे मत घरामध्ये वारंवार ऐकल्यामुळे शेतकीमध्ये पैसा नाही यावर अनेक मुले-युवक ठाम असतात. दुसरे कारण, गावातील मुला-मुलींना असणारे शहराचे आकर्षण. “करीयर कुठे करणार?” असा प्रश्न विचारल्यावर बरीच मुले-मुली जवळच्या शहराची नावे सांगतात. छोट्या गावामध्ये दरमहा १५,०००/- रुपये उत्पन्न मिळाले तरी त्यावर महिन्याचा खर्च होऊन शिवाय काही रक्कम शिल्लक राहते. परंतु पुणे-मुंबई सारख्या शहरात दरमहा ३०,०००/- रुपये मिळाले तरीही कमीच पडतात. घरभाड्यापासून रोजच्या जेवणाचा खर्च शहरामध्ये दुप्पट असतो. शिवाय शहरामध्ये सढळ हाताने खर्च करण्यासाठी अनेक पर्याय उपलब्ध असतात. पिढ्यान् पिढ्या शेतकी करणाऱ्यांमध्ये नवीन पद्धतीने शेतकी करण्याची वृत्ती अभवाने आढळते. “आम्हाला इतके वर्षे शेतकी करण्याचा अनुभव आहे, तू शेतकी शिकून काय मोठे दिवे लावणार आहेस?” अशी वाक्ये मुलांच्या कानावर लहानपणापासून पडलेली असतात. मुळात शेतकी वारसाहक्काने जमीन मिळाली या कारणासाठी करण्याचा उद्योग नाही. नवीन तंत्राने शेतकी करणारे अनेक शेतकरी मुबलक पैसा मिळवत आहेत. द्राक्षे लावणारा नाशिकचा शेतकरी श्रीमंत आहे. तंबाखू, हळद, तांदूळ अशी वेगळी पिके घेणारा शेतकरी, ऑर्गेनिक किंवा व्हर्टिकल फार्मिंग करणारा शेतकरी ठराविक काळानंतर पैसे मिळवत आहे.

गावातील अनेक युवक-युवती यांना शेतकीविषयक इंजिनिअरिंग करण्याचे उत्तम पर्याय उपलब्ध आहेत. अलीकडेच दापोलीच्या कृषी महाविद्यालयाला भेट दिली असता शेतकीविषयक अनेक पर्याय उपलब्ध असल्याचे जाणवले. बाळासाहेब सावंत कोकण कृषी विद्यापीठामध्ये बी.एस.सी. (अॅग्री) बी.एस.सी. (हॉर्टीकल्चर), बी.टेक.(अॅग्री इंजिनिअरिंग), बी.एस.सी. (फॉरेस्ट्री) असे चार वर्षांचे कोर्स उपलब्ध आहेत. याच विषयात पुढील दोन वर्षांमध्ये एम.एस.सी., एम.टेक. करता येते. तीन वर्षांमध्ये पी.एच.डी. मिळवून डॉक्टरेट घेता येते. दापोलीमधील महाविद्यालयाच्या आवारामध्ये शेतकीविषयक संशोधन केंद्राला भेट दिल्यावर कलम करण्याचे विविध प्रकार समजून घेता आले. आंब्याच्या विविध जाती, पेरू, विविध फळांच्या झाडांची कलमे अनेक प्रकारांनी कशी केली जातात याचे प्रात्यक्षिक शेतामध्ये बघितले. कलमे लावून अनेक रोपे इथे तयार करून दिली जातात, त्याचे प्रशिक्षण दिले जाते. वेलदोडे, लवंग, दालचिनी, जायफळ यासारख्या मसाल्यांची शेतकी दापोलीमध्ये कशी करता येते याचे अप्रूप वाटले. यावर उत्तर देताना तेथे शिकणाऱ्या विद्यार्थिनीने चार बाजूला ठराविक अंतरावर नारळाची झाडे लावून त्याच्या सावलीमध्ये मसाल्याची रोपे कशी लावली जातात याबद्दल माहिती दिली. हळदीची रोपे लावून त्यापासून हळद पावडर कशी तयार केली जाते याचे प्रात्यक्षिक बघता आले. झिरो बजेट फार्मिंग, कमीत कमी जंतुनाशकांचा वापर करून शेतकी, व्हर्टिकल फार्मिंग, ऑर्गेनिक आणि त्याचे मार्केटिंग असे विविध प्रकार समजून घेऊन शेतकी केल्यास महाराष्ट्रातील शेतकीचे चित्र बदलू शकते. वर्षानुवर्षे एका जमिनीमध्ये एकच पीक घेण्यापेक्षा वेगवेगळी पिके एकाच वेळी आणि आलटून पालटून कशी घ्यावीत आणि शेतकीमध्ये पैसा कसा आणता येतो याबद्दल तेथील सर्वच कर्मचारी, प्रशिक्षक आणि विद्यार्थी सकारात्मक बोलत होते. शेतकी विषयक इतके सकारात्मक वातावरण बघण्यासाठी दापोलीच्या कृषी विद्यापीठात भेट द्यायलाच हवी. अर्थात, महाराष्ट्रात शेतकीविषयक शिक्षणासाठी अनेक महाविद्यालये आहेत त्याविषयी तौलनिक अभ्यास करून कोणत्या महाविद्यालयात शिक्षण घेता येईल याचा विचार करून कुठे प्रवेश घ्यावा याविषयी निर्णय घेता येईल. पुण्यामध्ये शेतकी महाविद्यालय आहे तिथे भेट देता येईल. वाई- पाचगणी भागामध्ये स्ट्रॉबेरीची पिके अनेक प्रयोगशील शेतकऱ्यांनी लावण्यास सुरुवात केली आहे. शेतकीचे शिक्षण घेऊ इच्छिणाऱ्या विद्यार्थ्यांनी तिथे भेट द्यावी. भुईज-पाचवड-वाई भागामध्ये हळदीचे पीक लावले जाते आणि त्याची हळद तयार करण्याचे तंत्र शेतकऱ्यांनी शिकून घेतले आहे. गावाकडील विद्यार्थी-विद्यार्थिनींनी दहावीचे शिक्षण पूर्ण झाल्यानंतर अशा ठिकाणी भेट देऊन त्या शेतकीची माहिती घ्यावी. शाळेत शिकताना शेतकी या विषयाची आवड लागावी यासाठी सर्वच विद्यार्थ्यांनी झाडे-प्राणी-पक्षी आणि एकूणच निसर्गाची आवड निर्माण होण्यासाठी लहानपणापासून प्रयत्न करावेत. सहावीच्या भूगोलाच्या पुस्तकामध्ये ऊसापासून साखर कशी तयार करतात याची प्रक्रिया सचित्र दर्शवली आहे. परंतु सातवी-आठवीत शिकणाऱ्या अनेक मुलींना ऊसाच्या रसापासून साखर किंवा गुळ कसा तयार करतात, या प्रश्नाचे उत्तर देता आले नाही. शेतकीमालावरील प्रक्रिया हा अभ्यासाचा विषय बनवता येतो. शेतकी आणि त्यामधून आलेल्या पिकावर पुढील प्रक्रिया काय करता येते, कशी करता येते यासाठी बारामती, नाशिक, दापोली यासारख्या ठिकाणी भेट देऊन त्याबद्दल शालेय जीवनात माहिती दिल्या-घेतल्यास फूड टेक्नॉलॉजी सारख्या विषयात इंजिनिअरिंग करता येते. शेतकीविषयक इंजिनिअरिंगमध्ये इरिगेशन, डेअरी मॅनेजमेंट, पोल्ट्री-फिश प्रोसेसिंग, अॅग्रीकल्चर वेस्ट मॅनेजमेंट असे अनेक पर्याय शेतकीविषयक इंजिनिअरिंगमध्ये आहेत. या शिक्षणासाठी दापोली व्यतिरिक्त महाराष्ट्रामध्ये सांगली, कराड, परभणी, नाशिक, भुसावळ, पुणे असे अनेक पर्याय महाराष्ट्रात उपलब्ध आहेत.

अनिश्चितता प्रत्येक क्षेत्रात आहे. शेतकीच्या शिक्षणाला नाविष्यपूर्ण प्रयोगाची जोड देऊन शेतकीविषयक चित्र बदलणारे युवक महाराष्ट्राला हवे आहेत.

By- Suhas Kirloskar
School Committee Member

मी मुख्याध्यापिका झाले तर...

आपल्या सर्व व्यक्तींना आयुष्यात काही ना काही करून दाखवायचे असते. प्रत्येकाची वेगवेगळे स्वप्न असतात. आपल्याला त्या व्यक्ती खूप आवडतात किंवा आपण त्यांना आदर्श व्यक्ती मानतो अशा व्यक्तींसाठी आपल्याला मोठे बनायचे असते. अशीच इच्छा माझ्या बाबतीतही झाली मी माझ्या जिल्हा परिषदेच्या शाळेतील

आमच्या असणाऱ्या मुख्याध्यापिका मी त्यांना पाहून त्यांचा असणारा पूर्ण शाळेमध्ये दारा, त्यांची कडक शिस्त, आणि त्या मुख्याध्यापिका असल्यामुळे त्यांना मिळत असलेला मान पाहून मला मी मुख्याध्यापिका होण्याची इच्छा निर्माण झाली. माझी इच्छा जेव्हा मी माझ्या शाळेतील मुख्याध्यापिकांना सांगितली तेव्हा त्यांनी खूप गोड स्मित हास्य केले आणि त्यांनी मला ही संधी देण्याचे ठरवले. तेव्हा आम्ही सातवी मध्ये होतो त्यावेळेस ५ सप्टेंबर हा दिवस संपूर्ण भारतात शिक्षक दिन म्हणून साजरा करतात. आणि सर्व सातवीचे विद्यार्थी त्या दिवशी शिक्षक बनतात व आपल्या शिक्षकांना एका दिवसाची सुट्टी देतात. त्या दिवशी माझ्या मुख्याध्यापिका मॅडमनी मला त्यांची जागा देण्याचे संधी दिली. माझी इच्छा त्या दिवशी पूर्ण होणार होती. म्हणून मी खूप आनंदात व उत्साहात होते. शेवटी तो दिवस आला आणि आम्ही सर्व विद्यार्थी शिक्षक झालो व मी शाळेची मुख्याध्यापिका पण मला फक्त त्यांना मिळणारा सन्मान त्यांचा असणारा दारा, हेच माहीत होते. पण त्या दिवशी मला समजले की मुख्याध्यापिकांकडे संपूर्ण नियंत्रण असते, आणि महत्त्वाचे निर्णय त्यांनाच घ्यावे लागतात. हे मला माहीत नव्हते. शाळेच्या मुख्याध्यापकांचे पद व त्यांचे कार्य किती महत्त्वाचे असते हे मला माहित नव्हते. ते सर्व जेव्हा मी त्या दिवशी मुख्याध्यापिका झाले ते होते तेव्हा मला ते प्रथमच समजले. संपूर्ण शाळेची व शाळेच्या सर्व विद्यार्थ्यांची प्रगती ही त्या शाळेच्या मुख्याध्यापिकांवरच अवलंबून असते हे सुद्धा मला कळले मुख्याध्यापिका किंवा मुख्याध्यापक शाळेचा केंद्रबिंदू असतो. म्हणून त्याला म्हणतात - मुख्याध्यापक म्हणजे सर्व अध्यापकांचे मुख्य' असे शाळेचे केंद्रबिंदू असलेली व्यक्ती म्हणजे मुख्याध्यापिका. शाळेतील विद्यार्थी शिक्षक व पालक या तिन्ही व्यक्तींमधल्या समन्वय साधण्याचे काम मुख्याध्यापिका करतात. त्यांना शाळेच्या विद्यार्थ्यांमध्ये कमालीची शिस्त लावावी लागते. कारण शिस्ती शिवाय विद्यार्थी यशस्वी होऊ शकत नाही असे माझ्या मुख्याध्यापिका सांगायच्या. त्या त्यांच्या सर्व सहशिक्षकांना नेहमी सल्ला द्यायचा की मुले शिस्तही शिक्षकांना पाहून शिकत असतात, त्यामुळे शिक्षकांनी वर्गात शिस्तीची व नियमांचे पालन करावे. कारण त्यांचे पडसाद आपोआपच मुलांवर पडतात. त्यांनी खूप अनमोल विचार मला त्या दिवशी सांगितले. त्यामध्ये शिस्तीचे नियम फक्त तुम्हा विद्यार्थ्यांना लागू होत नाही तर आम्हा सर्व शिक्षकांना लागू होतात. व सर्वात मोठी जबाबदारी माझ्यावरच असते म्हणजे एका शाळेचे मुख्याध्यापक त्या शाळेच्या नियमांचे पालन, शिस्तीचे पालन करीत असेल तर त्या शाळेतील इतर शिक्षक सुद्धा आपले मुख्याध्यापिकांसारखी शिस्तप्रिय असतात आणि मग विद्यार्थी सुद्धा नियमांचे पालन करतात व शिस्तप्रिय बनतात. त्यामुळे मी चांगले चरित्र आदर्श व्यक्ती बनण्याचा प्रयत्न करत आहे. कारण प्रत्येक शाळेचे मुख्याध्यापिका ही एक आदर्श व्यक्ती

व तिची चरित्र जर छान असेल तर त्या शाळेतील विद्यार्थी हे नक्कीच मोठे होऊन एक देशाच्या आदर्श तरुण व नागरीक घडते. त्यामुळे शाळेत विद्यार्थ्यांची वाचण्याची तहान भागवण्यासाठी शाळेत एक मोठे व प्रशस्त असे वाचनालय असावे व मुलांना पुस्तके वाचण्याची आवड निर्माण करावी त्या वाचनासाठी प्रोत्साहन देण्याचे काम सुद्धा शाळेचा केंद्रबिंदू असलेली व्यक्ती म्हणजेच मुख्याध्यापिका करतात. मुख्याध्यापिकांना अनेक महत्त्वाची कामे करावी लागतात हे मला त्या दिवशी मी मुख्याध्यापिका झाली त्या दिवशी समजले. मुलांना वाचनाची भाषणाची व आपले ज्ञान अधिक वाढवण्यासाठी विविध स्पर्धेच्या आयोजन शाळेत मुख्याध्यापिकांनाच करावी लागते. आमच्या मुख्याध्यापिकांनी खूप आधीच काळाची गरज ओळखली होती. आजचे युग संगणकाचे आहे. आजच्या काळात संगणकाचा वापर वाढत आहे. म्हणून त्यांनी आमच्या शाळेत आधीच संगणक कक्ष हा स्वतंत्र बनवला होता. त्यांची ही दूरदृष्टी मला समजली. मला त्याचे व्यक्तीमत्त्व आदर्श वाटू लागले. त्यांच्या या गुणांमुळेच माझ्या मध्ये काहीतरी नवीन करण्याची क्षमता निर्माण झाली आहे. त्यांच्या उपयोग हा माझ्या इतर सर्व मित्र-मैत्रीणींना होतो. विद्यार्थ्यांचे शारीरिक व मानसिक आरोग्य हे निरोगी असण्याकडे मी मुख्याध्यापिका झाल्यावर आधीच भर देईन. त्यांना व्यायाम व खेळाचे विशेष महत्त्व सांगेन.. व्यायामामुळे व्यक्तीच्या शारीरिक आणि मानसिक विकास होतो. म्हणूनच मी मुलांना हे सांगण्यावर विशेष लक्ष देऊन मुलांना अभ्यासासोबत इतर सांस्कृतिक कार्यक्रमांमध्ये सहभाग होण्यासाठी मी त्यांना प्रोत्साहित करीन. त्यांच्या या गुणांना संधी मिळावी म्हणून मुख्याध्यापिका झाल्यावर शाळेत भाषण स्पर्धा वकृत्व स्पर्धा आयोजित करीन. व त्यांना सहभागी होण्यास प्रोत्साहित करीन. मुख्याध्यापिकांना नैतिक शिक्षण देणे व त्यांच्यामध्ये नैतिक शिक्षण असणे खूप गरजेचे आहे. कारण आपल्या देशात सध्याच्या काळात नैतिक मूल्यांचा न्हास होत आहे. त्यामुळे शाळेतून विद्यार्थ्यांना नैतिक शिक्षण देण्यावर मी भर देईन. मुलांमध्ये शिस्त व नैतिक शिक्षण देऊन त्यांना एक आदर्श नागरिक बनवेल. त्यासाठी मी मुलांना फक्त पुस्तकी ज्ञान न देता प्रात्यक्षिक ज्ञानावर जास्तीत जास्त भर देईन. आजच्या काळात भारत हा तरुण देश म्हणून ओळखला जातो. तरीसुद्धा आपल्या देशात बेरोजगार तरुणांची संख्या ही खूप मोठ्या प्रमाणात आहे. त्यामागचे कारण म्हणजे आपल्या शाळा व कॉलेजमध्ये होत असलेल्या प्रात्यक्षिक शिक्षणाकडे दुर्लक्ष. त्यामुळे मी मुख्याध्यापिका झाल्यावर मी माझ्या शाळेत नवनवीन आधुनिक मशीन आणून त्यांना त्यांची कार्य करण्याची पद्धती सांगेन. त्यामुळे ते मोठे झाल्यावर बेरोजगार राहणार नाहीत. इच्छा आहे की भारतातील कोणतीही व्यक्ती बेरोजगार नसावी. अशा प्रकारे मी मुख्याध्यापिका या नात्याने मी पूर्ण निष्ठेने माझी जबाबदारी पार पाडून माझ्या शाळेत अशी शिक्षण पद्धती विकसित करेन. जी मी विद्यार्थ्यांना शिक्षणासोबत नैतिकता 'देशाविषयी प्रेम 'संस्कृतीविषयी आदर्श' स्पष्ट वक्तवणा मजबूत आणि प्रामाणिक भारतीय नागरिक या शाळेतून बाहेर पडतील असे मी माझ्या शाळेतून विद्यार्थी घडविण्याचे प्रयत्न करेन.

हर्षदा रोहिदास गायकवाड
गोल्डन ग्लेड्स स्कूल
LJ 2016

My Favorite Sport Woman

School-Life line of Education

P.V. Sindhu is a my favourite female player. She is 27 years old professional Indian badminton player. Sindhu can called as best Indian female badminton player of the decade. Purnima Venkata Sindhu (P.V. Sindhu) was born on 5th July 1995 in Hyderabad. Both of Sindhu's parents were national level

volleyball players. Her father won bronze medal at the Asian Games.

At the age of 8, Sindhu Started playing badminton. After that Sindhu soon joined Gopichand Badminton Academy. Sindhu's break through came after she won the gold medal at U-14 51st National state games. At the age of 14, Sindhu entered the international circuit. Later She won a bronze medal in 2009 Sub-Junior Asian Badminton Championship at Colombo. Sindhu bagged her first Senior International Tournament in 2011, winning Malaysia International in 2013. She also won her first ever Grand Prix Gold title. P.V. Sindhu's biggest achievement at Rio Olympics in 2016, she won silver medal. Sindhu won Bronze medal at the 2020 Tokyo Olympics. She won one Gold medal, Two Silver medals and two Bronze medals at the world championships.

Sindhu's Journey to becoming the best should be credited to her dedication to badminton. She is the most remarkable female Indian athlete. She received Padma Bhushan Award, Padma Shri Award, Rajiv Gandhi Khel Ratna Award, Arjuna Award etc.

Janavi Balu More
Kalbhairavnath Vidyalay Khadki
LJ-2020

“Education is not so much the feeding of facts into the mind as the awakening of curiosity in the soul” **Albert Einstein**

Education is not an act of acquiring knowledge but learning a skill to lead life and forming one's personality. Education is developing and drawing out the hidden talents and all round development and grooming is of supreme

importance.

The golden years in school are not about lessons but about growing and excelling in every way possible, to fit into the fast changing and progressing world. Today we are witnessing unparalleled changes in every field, where there is struggle for existence, where the strongest and fittest are accepted.

Today, the role of a school is not only to pursue academic excellence but also to motivate and empower its students to be lifelong learners, critical thinkers, and productive members of an ever-changing global society. This can only be possible in the holistic student-centric environment.

The school strives hard to make the best possible efforts to inculcate strong values combining with academics and extra-curricular activities in the children by providing an amalgam of scholastic and co-scholastic activities. The school undertakes the challenging task of moulding the young impressionable minds into valuable assets of the society, precious gift of mankind and pride of human race.

“Education is a shared commitment between dedicated teachers, motivated students and enthusiastic parents with high expectations”

The talents, skills, and abilities of each student need to be identified, nurtured, and encouraged so that they are able to reach greater heights. Students need to be provided with a platform to think, express, and exhibit their skills. It is necessary to empower them to negotiate several issues that confront them, with the teacher being a facilitator. The aim of the school is to equip the pupils to be brave, brilliant and be able to pick right from the multiple wrongs.

No wonder, a student harnessed in such an atmosphere has every hope and possibility of becoming a responsible, balanced and a mature adult and is able to live in to contribute and to shoulder responsibilities of the society, of which he/she forms an integral part. Children need a supportive environment at home and at school. They need to set goals, within their reach until they gain confidence and determination. They should reexamine their priorities, set clear goals and make specific plans to achieve what they desire which will help them move forward purposefully in life.

“Learning is not a process limited to schools and colleges only, nor does it end with the conclusion of one's school career. It is indeed a lifelong process.”

Mrs. Asma Afzal Khan
Head Mistress
Anjuman-I-Islam's Ahmed Peer Mohamed English High School

मी मुख्याध्यापिका झाले तर...

‘शाळा’

एका शाळेमध्ये जितकी महत्वाची भूमिका एका विद्यार्थ्याची असते, तितकीच महत्वाची भूमिका त्या शाळेला सांभाळणाऱ्या, त्या शाळेत शिकणाऱ्या विद्यार्थ्यांना काही कमी तर पडत नाही ना... हे

पाहणाऱ्या मुख्याध्यापकाची असते. प्रत्येक मुख्याध्यापक आपल्या शाळेसाठी धडपड करत असतो. प्रत्येक मुख्याध्यापकाला आपल्या शाळेसाठी काहीतरी नवीन करावेसे वाटते. प्रत्येक मुख्याध्यापक त्या शाळेसाठी स्वतःला वाहून नेत असतो.

अशाप्रकारे जर ‘मुख्याध्यापिका झाले तर...’ मुख्याध्यापिका देखील आपल्या शाळेसाठी, शाळेतील मुलांसाठी धडपडत असते. मी एक मुख्याध्यापिका म्हणून माझ्या शाळेसाठी नेहमी धडपड करेन. माझ्या शाळेसाठी मी नेहमी काहीतरी वेगळं, काहीतरी नवीन करण्याचा प्रयत्न करेन. इतर शाळांपेक्षा आणखी नवीन सुविधा शाळेत उपलब्ध करून देईन. एक आई देखील जितकं आपल्या मुलांसाठी करत नाही, त्याहूनही जास्त मी एक मुख्याध्यापिका म्हणून माझ्या शाळेतील सर्व विद्यार्थ्यांसाठी करेन. इतरांसाठी जरी मी मुख्याध्यापिका असेल पण त्या सर्व विद्यार्थ्यांसाठी त्यांच्या आईप्रमाणेच असेल. मुख्याध्यापिका म्हणून मी त्या शाळेचा आधारस्तंभ बनून राहील.

माझ्या शाळेतील प्रत्येक विद्यार्थ्याच्या चेहऱ्यावर आनंद कसा येईल? याचा प्रयत्न मी काटेकोरपणे करेल. शाळेतील विद्यार्थ्यांचे जर आनंदी नसेल तर त्या विद्यार्थ्यांना शिकवणारे शिक्षक देखील उदास राहतील त्यांना शिकवताना आनंद वाटणार नाही. जर शाळेतील विद्यार्थी खूश नसतील तर मी एक मुख्याध्यापिका म्हणून कशी आनंदात राहू शकते? ही माझ्यासाठी नोकरी नसून तर ही शाळा माझ्यासाठी जणू एक कुटुंबच आहे. आणि मी त्या कुटुंबाचा एक भाग म्हणून काम करेन. आपण जसे आपल्या कुटुंबातील सदस्यांना समजून घेतो, सांभाळून घेतो तसेच मी देखील माझ्या शाळेतील सर्वांना अगदी माझ्या कुटुंबाप्रमाणेच समजून, सांभाळून घेईन. मी माझ्या शाळेची गुणवत्ता कशी वाढेल, शाळेतील सर्व विद्यार्थ्यांना शिकण्यात कसा आनंद वाटेल, त्यांच्यात शिकणाऱ्याची ओढ कशी निर्माण होईल या सर्वांचा विचार करून नियोजन करेन.

ज्या विद्यार्थ्यांना खेळाची आवड आहे, त्या विद्यार्थ्यांना उत्तम पी.टी.चे किमान दोन शिक्षक तरी उपलब्ध करून देईन. विद्यार्थ्यांसाठी सर्व सोई-सुविधा उपलब्ध करून देईन. ज्या सोई-सुविधा इतर शाळांमध्ये देखील नाहीत, त्या सोई-सुविधा शाळेसाठी उपलब्ध असतील. आजकाल टेक्नॉलॉजी द्वारेही शिक्षण घेतले जाते, तसेच शिक्षण मी शाळेतील विद्यार्थ्यांना उपलब्ध करेन. हे सर्व करून विद्यार्थ्यांच्या चेहऱ्यावर कसा आनंद येईल हे पाहून मला आनंद वाटेल. विद्यार्थ्यांना सर्वोत्कृष्ट असे शाळेचे मैदान उपलब्ध करून देईन.

हे सर्व करून त्यांच्या चेहऱ्यावर जे तेज, जो आनंद येईल तोच आनंद मला देखील होईल. जेव्हा शाळेतील विद्यार्थी आनंदी नसतील तर शाळेतील शिक्षक देखील आनंदी नसतील. तर मी देखील खूश राहू शकणार नाही. जेव्हा विद्यार्थी आनंदात नसतो, तेव्हा संपूर्ण शाळा उदास असते. हे मला सतत खटकत राहील. आणि हे मला समजले आहे. एक मुख्याध्यापक तेव्हाच आनंदी राहू शकतो, जेव्हा त्या शाळेतील विद्यार्थी खूश असेल. मला असे वाटते की ही गोष्ट सर्व शिक्षकांना सर्व मुख्याध्यापकांना समजली पाहिजे. आणि एक मुख्याध्यापिका म्हणून ही गोष्ट मला कायम खटकते. सर्वांना ही गोष्ट समजली पाहिजे. आणि सर्वांनीच त्यासाठी झटापट केली पाहिजे. पण विद्यार्थ्यांनीही आपल्या शिक्षकांना, मुख्याध्यापकांना आपला अभिमान वाटेल असे कृत्य करावे, असा अभ्यास करावा. प्रत्येक विद्यार्थ्यांनी आपली आवड जपून अभ्यासाकडेही लक्ष द्यावे. प्रत्येक विद्यार्थ्याला आपल्या शाळेचा अभिमान वाटला पाहिजे.

वैष्णवी अजित पोखरकर

श्रीराम विद्यालय, पिंपळगांव (खडकी)

LJ 2021

1	4	6	7	9	2	3	8	5
2	5	8	3	4	6	7	9	1
3	7	9	5	8	1	4	6	2
4	3	7	9	1	5	8	2	6
5	8	1	6	2	7	9	3	4
6	9	2	4	3	8	1	5	7
7	1	3	2	6	9	5	4	8
8	2	4	1	5	3	6	7	9
9	6	5	8	7	4	2	1	3

**Sudoku
Answer**

Happy Fathers Day

Anushka Vikas Shete (LJ-2021)

Dear DAD...

Happy father's day to the super dad...

In success of mine today the only reason is you...

You are the strongest supportive person behind all lila girls...Being a lila girl I am so grateful to have you like dad...

Thank you for being always for us...live long and best life is only wish of us...

  Once again Happy father's day to super dad

Apurva Vanaji Bangar (LJ-2017)

Thank you for the birthday wishes

How are you Mom and Dad? Hope you enjoy it, too. I am fine and my family is having fun too.

I am very happy that I am in the foundation. The foundation really helped me a lot. Mom and Dad, I promise you that one day I will Soar. Now I have passed 12th and registered for engineering. I really wish to get best college and hope to get it. I am going to Pune for further education.

My dream colleges - VIT, Cummins, PCCOE, PICT and AISSMS. I want to take admission in IT, Computer, AIML.

Mom and dad, I was able to do all this because of you. Where there is knowledge, support is needed and I am getting it.

I consider myself very lucky to have a mom and dad like you. I am always in touch with Sangita didi and will be till the end. I like all the programs of the foundation, it helps a lot in personality development and I get to learn a lot.

I want to do a lot in life and I have started it. One day everyone will be very proud. I want to improve my home situation and also help the foundation.

I am very happy I get your blessings every year without fail on my birthday. I want to meet you. miss you Mom and Dad.

I love you

Yours lovingly,

Nishat Saleem Shaikh (LJ-2012)

Dear Mom and Dad

Thank you for the birthday wishes. And extremely sorry for my mistake. My marriage was planned in very less time I wasn't expecting that, My email was also get blocked that time now I recovered it, but Yes I am going to complete my master as soon as my daughter complete her 1 year. I am really sorry for this. And I promise you I will come and meet you soon with my little daughter. I also want to mention one thing that I married to Mohammed Talha Sayyed who is a merchant Navy officer and now I am Nishat sayyed and my daughter name is Yumna sayyed.

Your lovingly

Shravni Dhanesh Rajguru. (LJ-2020)

Dear DAD...

 Happy father's day

we all lila girls are very lucky to have a father like you

Every girl in the world have a father like you who will always support her.* *I'm so proud to be your daughter once again happy fathers day to the best dad in the world!

Kalyani Raju Bhor(LJ-2019)

Happy father's day dad
You are a more than a father - You are a friend Thank you so much for all that you've done for me.
may your Father's day be filled with moments of relaxation, laughter, and the love of your cherished Ones.   You deserve all happiness, Dad.   You have a heart of gold And Spirit that inspires. On this Special day I want to thank you dad for all the sacrifices you have made and the love you have given.
Once Again happy father's day dad.

10th & 12th Std. Result

10th std. Result Batch -2019

Sr. No.	LILA Juniors Name	School Name	Marks
1	Tanisha Rohidas Rakshe	Kalbhairavnath Sau. Laxmibai Baburao Bangar Vidyalaya, Khadki Pimpalgaon	94.40%
2	Akanksha Anil Waghmare	Kalbhairavnath Sau. Laxmibai Baburao Bangar Vidyalaya, Khadki Pimpalgaon	92.20%
3	Mayuri Narayan Duchal	Prerana Madhyamik Vidyalaya	92.00%
4	Anushka Virsen Gawade	Hirkani Vidyalaya, Gawadewadi	91.60%
5	Swaleha Arif Shaikh	Anjuman I.Islam Peer Mohammed Urdu Medium School	91.60%
6	Trupti Vijay Kuchekar	Anjuman I. Islam Ahmed Peer Mohammed English Medium High School	91.00%
7	Masira Mudassar Haware	Camp Education Society Girls Marathi High School	91.00%
8	Masira Mudassar Haware	C.E.S's Chaitanya English Medium school	90.60%

12th std. Result Batch -2017

Sr. No.	LILA Juniors Name	School Name	Strem	Marks
1	Vaibhavi Vishal Shelar	Bapusaheb Pawar Kanya Shala	Arts	72.67%
2	Aribah Abid Sayyed	Anjuman - I - Islam's Ahmed Peer Mohamed English Medium School	Arts	68.00%
3	Aiman Abdul Rauf Shikalgar	Anjuman - I - Islam's Ahmed Peer Mohamed English Medium School	Arts	62.00%
4	Shabnam Ayaz Khan	St. Clare's Girls High School	Commerce	84.83%
5	Sanjivaneer Hiranman Potphode	Golden Glades Madhymik Vidhyalaya, Karanjgaon	Commerce	84.50%
6	Divya Ramdas Shedge	Golden Glades Madhymik Vidhyalaya, Karanjgaon	Commerce	83.17%
7	Apurva Vanaji Bangar	Shri Ram Vidyalaya, Pimpalgaon	Science	80.17%
8	Sayama Asif Shaikh	St. Clare's Girls High School	Science	78.50%
9	Nayan Digambar Kokane	CES Kanya Shala	Science	73.50%

.....मी मुख्याध्यापिका झाले तर मला खुप गर्व वाटेल. मला आनंद सुद्धा होईल. मी आमच्या शाळेत अनेक सोई सुविधा उपलब्ध करेल.

मी मुख्याध्यापिका झाल्यावर मुलींना किंवा मुलांना मदत करेल. मी त्यांना सर्वात उत्तम शिक्षण देईल. मी वेगवेगळ्या स्पर्धा ठेवीन.

कार्यक्रमांमध्ये सहभाग कसा घ्यायचा ते शिकवेल. खेळांची सुद्धा सुविधा ठेवेल. वेगवेगळ्या ॲक्टिविटीज घेईन. त्यांना शिस्त लावेल. कसं वागायचं ते शिकवेल. विद्यार्थ्यांना कसलीही अडचण येऊ देणार नाही.

पोषण आहाराची सोय सुविधा ठेवेल. एक ग्रंथालयाची व्यवस्था करेन. शिक्षकांना पण कसलीही अडचण येऊ देणार नाही. शिक्षकांना जी मदत हवी ते करेल. विद्यार्थ्यांचा किंवा विद्यार्थीनीचा स्पर्धेत नंबर आल्यावर मी स्वतः त्यांना बक्षिस देईन आणि जे विद्यार्थी गरीब आहे. त्यांना शालेय सुविधांची मोफत व्यवस्था करीन. मी माझ्या शाळेत एका संगणकाची पण सुविधा उपलब्ध करेल हे सगळ मी मुख्याध्यापिका झाल्यावर करीन.

आनंदी रमेश सुरवसे
सी.ई.एस.गर्ल्स हायस्कूल
LJ 2022-2023

Gratitude and giving back

Firstly, I would like to thank Mom and Dad for giving me this opportunity to share my experience and knowledge. It is a very special feeling to conduct online classes for Lila Junior Girls. After conducting online classes for 10th-grade Lila Junior Girls, I feel a strong sense of

satisfaction and accomplishment. Seeing students actively engage, understanding the concepts, and making progress, provides me immense joy and validation for their hard work.

I am glad to be part of the foundation. I am very thankful to Mom and Dad for their constant guidance and support.

Ms. Reshma Shankar Tanpure (LG 2012)
Clinical Instructor,
Tehmi Grant Institute of Nursing Education, Pune

माझी आवडती महिला खेळाडू सायना नेहवाल ही आहे. ती एक उत्तम भारतीय बॅडमिंटनपटू आहे. तिचा जन्म १७ मार्च १९९० मध्ये हिस्सार हरयाना मध्ये झाला. तिची उंची पाच फुट पाच इंच तर वजन ५७ किलो इतके आहे. डॉ.हरवीर सिंह नेहवाल आणि उषा रानी नेहवाल यांची हि मुलगी

सायना नेहवाल.

२००६ मध्ये सायना १९ वर्षाखालील वयोगटातील सर्वोत्कृष्ट राष्ट्रीय खेळाडू झाली. तिने आपल्या १६ व्या वर्षी फिलिपिन्स ओपनमधील ४ स्टार स्पर्धा जिंकली व हे करणारी ती पहिली भारतीय महिला बनली व आशियातील सर्वात तरुण खेळाडू ठरली. २००८ मध्ये जागतिक ज्युनियर बॅडमिंटन चॅम्पियनशिप जिंकणारी पहिली भारतीय बनली, ऑलिंपिक गेम्समध्ये कार्टर फायनलपर्यंत पोहोचणारी जी पहिली भारतीय महिला ठरली. २०१० च्या उबेर कप फायनल टप्प्यात यशस्वीरित्या नेतृत्व केले, अंतिम चॅम्पियन टेन रास्मुसेनच्या पराभूत होण्याआधी २०१० ऑल इंग्लंड सुपर सिरीजच्या उपांत्य फेरीपर्यंत पोहोचणारी ती पहिली भारतीय महिला ठरली. चौथ्या मानांकित नेहवालला २७ जानेवारी २०११ रोजी दुसऱ्या फेरीत २०११ कोरिया ओपन सुपर सिरीज प्रिमियरमधून जपानच्या सयाका सतो हिने पराभूत केले. ८ मे २०११ रोजी मलेशियाई ओपन ग्रॅण्ड प्रिक्स गोल्ड स्पर्धेत विजेतेपद पटकावण्याच्या प्रयत्नात फायनलमध्ये जागतिक क्रमवारीतील तिसऱ्या स्थानी असलेल्या चीनच्या वांग झिन हिने सायनाला हरवले. १८ मार्च २०१२ रोजी सानियाने चीनच्या वांग शिक्सियनचा पराभव करून स्विस ओपन टायटल यशस्वीरित्या जिंकला. १० जून २०१२ रोजी थायलंड ओपन ग्रॅंप्रि गोल्ड सुवर्णपदक जिंकण्यासाठी त्यांनी थायलंडच्या रत्नानोक इथननवे हिचा पराभव केला. अंतिम फेरीत नेहवालने जर्मनीच्या ज्युलियन शेंक ला दोन सरळ सेट मध्ये पराभूत केले. सायना नेहवाल यांना भारत सरकारकडून ४ पुरस्कार मिळाले आहेत. २००९ मध्ये त्यांनी बॅडमिंटनसाठी अर्जुन पुरस्कार जिंकला.

एक वर्षानंतर २०१० मध्ये त्यांनी पद्मश्री आणि राजीव गांधी खेलरत्न पुरस्कार जिंकला जो भारतातील सर्वात मोठा क्रिडा सन्मान आहे. खेळात उल्लेखनीय कामगिरीसाठी तिला २०१६ मध्ये पद्मभूषण पुरस्काराने गौरविण्यात आले.

समीक्षा संतोष डोंगरे
हिरकणी विद्यालय, गावडेवाडी
LJ 2021

Shining Stars

The Great Celebration Of
Dr. P.A. Inamdar University, Pune
Felicitation of Topper Students

Vaibhavi Vishal Shelar
Bapusaheb Pawar Kanyashala
LJ 2017

Vaishnavi have been selected for national
by winning first place in the open group
of The Students Olympic Association
Wrestling Tournament held at Solapur

Vaishnavi Mohan Khutwad
Prerna Madhyamik Vidhyalay
LJ 2017

Sea Cadet Corps
Naval organisation
promoted Purva to a
Senior rank.

Purva
Rajaram Tamse
Utkarsha English
Medium School
LJ 2020

पुणे, गुरुवार, ११ मे २०२३ ८

साड्यांना गोंडे लावण्यातला आनंद

सखी सांगतेय

नीला शर्मा

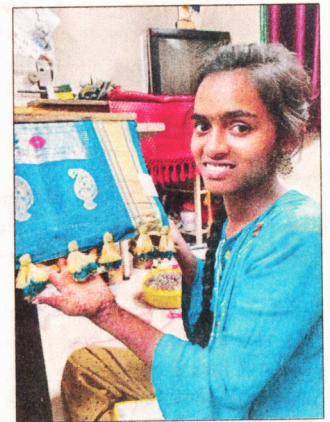
पुण्यातील नागरत्न सोमनाथ तांडूर ही मुलगी साड्यांच्या पदराला गोंडे लावते. साडी उत्पादकांकडून तिचे वडील गोंडे लावण्यासाठी साड्यांचे गळे घरी आणतात. आई-बाबांना या कामात मदत करून आर्थिक हातभार लावता, यासाठी नागरत्न पाच वर्षांपूर्वी हे कलाकौशल्य शिकली. आता ती निरनिराळ्या प्रकारे साडी गोंडे तयार करण्यात तरबेज झाली आहे.

मी यंदा दहावीची परीक्षा दिली. भारतीय पेहरावात महत्त्वाचे स्थान असलेल्या साडीचा पदर गोंड्यांमुळे

उदून दिसतो. विविध प्रकारच्या साड्यांना गोंडे लावलेले असतात. त्यांच्या सुमारे ५० तरी डिझाईन्स मला येतात. साडी उत्पादकांकडून वडील घाऊक प्रमाणावर गोंडे लावून देण्यासाठी साड्या आणतात. ते आणि आई या कामात गढलेले असतात. पाचवीत असताना मी त्यांच्याकडे हे कलाकौशल्य शिकण्याची इच्छा बोलून दाखवली. त्यांनी शिकवल्यावर मी अभ्यास सांभाळून त्यांना मदत करू लागले. शाळांमध्ये काही व्यवसायोपयोगी उपक्रम शिकवले जातात. मला तर ही संधी घरीच आयती मिळाली, असे नागरत्न हिने सांगितले.

माझी आई रूपा हिने या कामातील बारकावे माझ्या लक्षात आणून दिले. गोंड्यांच्या सुमारे ५० डिझाईन्सचा चार्ट वडिलांनी बनवून आणला. काही

साड्या विणताना पदराला सुटे दोरे तसेच ठेवलेले असतात. त्यांचे गुच्छ करून गोंडे बनवले जातात. काही साड्यांच्या पदराला रेशीम धाग्यांचे गोंडे तयार करून ते जोडायचे असतात. आता माझा हात इतका बसला आहे की, मी अर्ध्या तासात एका पदराला तीसऱ्या जवळपास गोंडे लावून पुढच्या कामाला लागते. हे काम करताना खूप मजा वाटते. यामुळे माझी एकाग्रता वाढली आहे. रंगसंगतीची समजही आली आहे. आपण लावलेल्या कलात्मक गोंड्यांमुळे कुणाला तरी सुरेख पदराची साडी नेसण्याचा आनंद मिळेल, या कल्पनेने माझा आनंद कितीतरी पटींनी वाढत असतो. या कलेचा मला अभिमान आहे. यातून भारतीय परंपरेतील एक कला जपली जात असल्याचे समाधान मिळते, असे नागरत्नने सांगितले.

नागरत्न सोमनाथ तांडूर ही मुलगी साड्यांच्या पदराला गोंडे लावताना.

Nagaratna Somnath Tandur
-Dr. Kalmadi Shamrao Kannada Medium School
LJ 2019

Successful LILA Daughters' Placement

Sr. No.	LILA Juniors Name	Batch	School Name	Working Organization
1	Riza Sameer Shaikh	2011	St. Clare's Girl's High school	Imartketeer digital service LLP (Web Developer)
2	Shaikh Sana Sadrealam	2011	Anjuman I. Islam Peer (Urdu)Mohammed High School	Amazon (Customer Service Associate)
3	Shravani Machhindra Abnave	2011	Camp Education Society Girls Marathi High School	Infinite Graphix Technology
4	Chaitra Krishna Poojari	2012	Dr. Kalmadi Shamrao Kannada Medium School	Deutsche Bank (Doc Custody Analyst)
5	Komal Suresh Gawade	2012	Hirakani School , Gawadewadi	Subtech Industries Pvt Ltd (Accountant)
6	Bhagyashree Shrikant Gaikwad	2013	C.E.S's Utkarsha English Medium School	Bosch Chassis Company
7	Bhagyeshri Shivaji Biradar	2013	Camp Education Society Girls Marathi High School	H K Parakh (Radiology Technician)
8	Moksha Shankar Moolya	2013	Dr. Kalmadi Shamrao Kannada Medium School	Dhanashree Multiservices (Tele-Caller)
9	Netravati Devendra Poojari	2013	Dr. Kalmadi Shamrao Kannada Medium School	Bank of Maharashtra (Internship in BOM)
10	Shivani Dattatray Gawade	2013	Hirakani School , Gawadewadi	Virtuoso project and engineers Pvt. Ltd. (Trainee Engineer)
11	Khushi Vinod Baniya	2014	St. Clare's Girl's High school	Vistara Airlines (Cabin Crew)
12	Neha Raju Sasane	2014	Camp Education Society Girls Marathi High School	Kozy (Accountant)
13	Rutuja Ashok Pawar	2014	Camp Education Society Girls Marathi High School	LIC of India (Assistant)
14	Shravani Mahesh More	2014	St. Clare's Girl's High school	General Mills (Engineering Solutions Intern)
15	Monika Machhindra Wayal	2014	Hirakani School , Gawadewadi	Aditya Medical Store, Manchar (Pharmacist)
16	Manjiri Sunil Belhe	2015	C.E.S's Utkarsha English Medium School	CA Amit O Kasat & Associates (Employee)
17	Ritu Anil Pal	2015	Camp Education Society Girls Marathi High School	AiMS Computer Institute (Teacher)

माझी आवडती महिला खेळाडू

मला क्रिकेट हा खेळ खूप आवडतो. मला लहानपणापासून क्रिकेट खेळायला आवडते. क्रिकेट टिम मधिल सर्वच महिला ह्या छानच खेळतात. पण त्यामध्ये हरमनप्रीत कौर हीचा खेळ मला खूप आवडतो.

पूर्वी क्रिकेट हा खेळ फक्त पुरुषांचाच असे वाटायचे पण तसे

नाही महिलासुद्धा आज या क्षेत्रात पुरुषांप्रमाणेच पुढे आहेत. आपल्या देशाचं नाव गाजवत आहेत. हरमनप्रीत कौरचा जन्म ८ मार्च १९८९ मोगा पंजाब मध्ये झाला आहे. तिचे वडील हे बास्केटबॉल आणि क्रिकेट खेळायचे. तिच्या आईचे नाव सतविंदर कौर आहे. त्या एक गृहिणी आहेत. हरमनप्रीतचे वडील तिला हॉकी खेळायला शिकवायचे पण तिला क्रिकेट आवडत असल्यामुळे ती हॉकीस्टीकने क्रिकेट खेळायची. लांबलचक षटकार मारायची. तिची आवड बघून तिच्या वडीलांनी तिला क्रिकेट खेळायला प्रोत्साहित केले. वीरेंद्र सेहवाग हा तिचा आवडता खेळाडू आहे.

शाळेतील शिक्षकही बऱ्याच वेळा तिच्या पालकांना शाळेत बोलवायचे, ओरडायचे शिक्षणाकडे लक्ष द्या. ह्या खेळण्याने काय होणार आहे? अभ्यासात लक्ष द्या, करियरकडे लक्ष द्या. तिने तिचे शालेय शिक्षण ज्ञान ज्योती सिनिअर सेकंडरी स्कूल, मोगा येथे घेतले. ज्ञान ज्योती सिनिअर सेकंडरी स्कूल, मोगा च्या कमलदिश सोडी यांनी हरमनप्रीतला ती दहावीत असताना मुलांबरोबर मैदानात क्रिकेट खेळताना बघितलं, मुलांपेक्षाही लांब षटकार ती मारत होती. तिचा तो खेळ बघून तिच्याशी बोलल्यानंतर तीची खेळाविषयक आवड बघून तिच्या वडिलांना ते भेटले. त्यांना त्यांनी मुलीला त्यांच्या क्रिकेट अकादमीत पाठविण्यास सांगितले. पण ते एका मध्यमवर्गीय घरातले होते. त्यांना हा खर्च परवडणारा नव्हता. सोडी त्यांना म्हणाले तुम्ही खर्चाची काळजी करू नका, होय, सारा खर्च मी उचलेल. ट्रेनिंगच्या वेळेस तिला खूप साधारण बॉल बॅट खेळायला द्यायचे. तिला एक टारगेट दिलेले असायचे. ते पूर्ण झाल्यावर सुट्टी द्यायचे. चांगल्या ट्रेनिंगसाठी नंतर तिने एस.के.पब्लिक स्कूल, फिरोजपूर जॉइन केले.

बॅटिंगमध्ये चांगली फिनिशर आणि एक मिडियम फास्ट बॉलर मुळे तिची पंजाब क्रिकेट असोसिएशन मध्ये निवड झाली. त्यामध्ये खेळताना २००७ आणि २००८ साली १९ वयोगटांतर्गत अंजू जैन यांनी तिला खेळताना बघितलं. ज्या ICC च्या चेंबरमन होत्या. त्यांनी २००९ च्या महिला क्रिकेट वर्ल्डकपसाठी अशाच खेळाडूंच्या शोधात होत्या.

जो खेळाडू न घाबरता लांबच लांब षटकार मारू शकेल. त्यांचा शोध हरमनप्रीतला पाहून थांबला. त्यांनी नॅशनल क्रिकेट अकादमी, बंगळूर मध्ये वर्ल्डकपसाठी इतर खेळाडूंसमवेत हरमनप्रीतकडून सराव करून घेतला. फायनलसाठी निवड झाल्यावर ७ मार्च २००९ ला पाकिस्तान बरोबर पहिली मॅच झाली. त्यात हरमनप्रीतला बॉलर म्हणून खेळविण्यात आले. पण हरमनप्रीतला भारतीय टिमकडून जास्तीत जास्त खेळण्याची संधी मिळत नव्हती. एक गोष्ट हरमनप्रीतच्या लक्षात आली की, आपल्याला विकेटवर टिकून लांबपर्यंत खेळण्याची प्रॅक्टिस करावी लागेल. त्यासाठी तिने अंजिकय रहाणेच्या बॅटिंगचा अभ्यास केला.

२०१२ च्या टी २० च्या आशियाकपच्या इंडियन टिमची कॅप्टन मिताली राजला दुखापत झाल्यामुळे खेळता येत नव्हतं. तिच्याजागी हरमनप्रीतला कॅप्टन बनविण्यात आले. हा तिच्या करीअरचा टर्निंग पॉइंट ठरला. त्यात तिने आपल्या कॅप्टनशीपमध्ये १८ धावांनी सामना जिंकला.

वर्ष २०१२ मध्ये नोकरीसाठी हरमनप्रीत रेल्वेमध्ये गेली असता त्यांनी तीला नोकरी नाकारली. तिला म्हणाले तुम्ही हरभजनसिंग थोडीच आहात. तुम्ही एक तर महिला क्रिकेटर आहात. तुम्हाला कोण ओळखत नाही. हरमनप्रीत इंडियन क्रिकेट तर खेळत होती पण त्यातून म्हणावी अशी प्रसिद्धी मिळत नव्हती जी त्यांच्या योग्यतेची होती. २० जुलै २०१७ वर्ल्डकपचा सेमी फायनल सामना ऑस्ट्रेलिया विरुद्ध हरमनप्रीतने ११५ चेंडूमध्ये नाबाद १७१ धावा काढल्या. हा सामना साडेबारा करोड भारतीयांनी बघितला. त्या दिवशी भारतीयांना मैदानात एका वाधिणीला खेळताना बघितलं. तेथून हरमनप्रीतला प्रसिद्धी मिळाली. २०१७ मध्ये हरमनप्रीतला अर्जून पुरस्कार मिळाला. २०१८ मध्ये २०-२१ चे कॅप्टनपद मिळाले.

२०२२ मध्ये वर्ल्डकपमध्ये भारतीय क्रिकेट टिमची कॅप्टन मिताली राज हिने क्रिकेटमधून निवृत्ती घेतल्यानंतर भारतीय टिमची कर्णधार म्हणून हरमनप्रीतची निवड करण्यात आली. खूप संघर्ष करून चढउतार बघून आज इथपर्यंत हरमनप्रीत पोहोचली आहे. जे एक आपल्या देशासाठी आदर्श आहे. म्हणूनच मला ती खूप आवडते.

महिला आय.पी.एल. २०२३ या वर्षापासून सुरू झाली आहे. त्यामध्ये मुंबई इंडियन्स या संघाकडून कर्णधार म्हणून खेळत असताना या वर्षाचा आय.पी.एल. २०२३ कप मुंबई इंडियन्सला हरमनप्रीतने जिंकून दिला आहे. तिला तिच्या पुढच्या भविष्यासाठी, खेळासाठी खूप खूप शुभेच्छा !

पूर्वा अमित शिंदे

सी.ई.एस.उत्कर्षा इंग्लिश मेडिअम स्कूल

LJ-2021-

If I become a Principal

Every student has some dream. My dream is to be become a school principal. Because a headmaster is a person who has the entire school in his hands. That is why I have started the preparation for becoming a principal from today. In future I will do BA , MA and will not stop my education. If I become a principal, I will make

important decisions in my school.

I know that the position of a school principal is very important. The progress of any school depends on the principal. The principal is the main authority in the school and everything in the school is centred around him/her. As a principal, I will have many responsibilities. I believe that no student can succeed in life without discipline. That is why I will try to instil discipline in my school and in students But disciplinary rules do not apply only to students. Discipline in children also comes from seeing teachers and principals. so first of all, I will have to give disciplinary lessons to the teachers and staff of the school along with myself.

Mahatma Gandhi used to say that "We cannot teach discipline to the society until we follow it". Accordingly, I will have discipline in myself first. Then I will ask the teachers and staff to be disciplined.

Second task will be to give free education to poor students in my school. I will give free education to all like Mom and Dad. I will also make foundation like 'Lila Poonawalla Foundation' - Leading Indian Ladies Ahead. I will also help girls for their education and fulfil all their needs and I will give extra facilities like separate washrooms, Library, Science Labs, Math Labs not for only in my school but I will help other schools also.

Today's age is the computer age. The use of computer is increasing day by day. Therefore, after becoming principal I will make computer labs. I will make computer training compulsory from primary level to secondary level. I will keep computer trainers for teaching computer technology.

I will give attention not only to study but also to sports and also, I will offer extra subjects like Vedic Maths for sharp minds and fast calculations, teach German language as a foreign language, Abacus etc. I will make canteen facility free. I would tell students stories having morals and teach them lessons to become a responsible citizen.

When I become principal, I will keep teachers disciplined and make speaking in English mandatory. I will make rules like coming to school on time, attending the school regularly, keeping school premise and classrooms clean and tidy. Take care of school property. I will teach them that "Sharing is caring".

Those students who are weak in studies I will give personal attention to the students. If I were the principal of my school, I would do my best to make my school an ideal institution. I would also decrease the amount of homework. As a principal I would ask my students for their opinion to improve our school.

I hope Lila Poonawalla Foundation will help me to achieve what I want in my life. So I will study hard for my bright future. My dream is to become like Mom and Dad. I am very thankful that I am getting free education from Lila Poonawalla Foundation. I am very proud to say that I have 2 MOMs and 2 DADs.

Modiha Zuber Shaikh

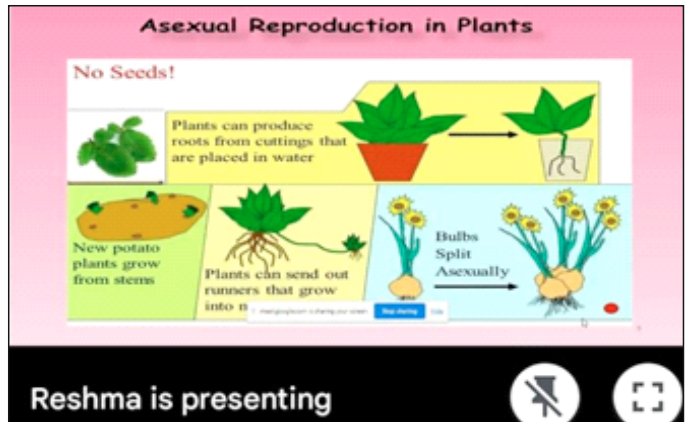
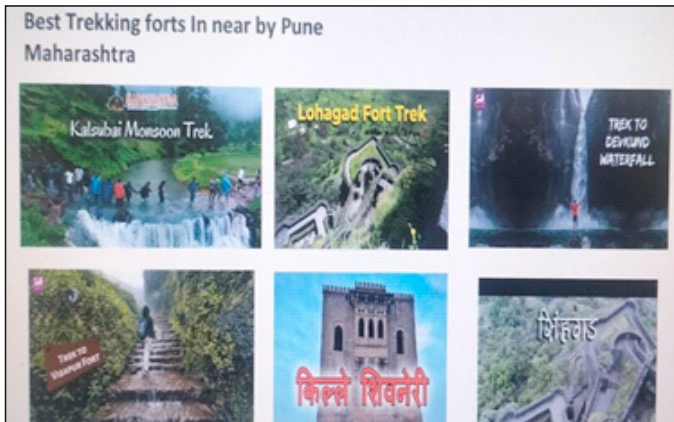
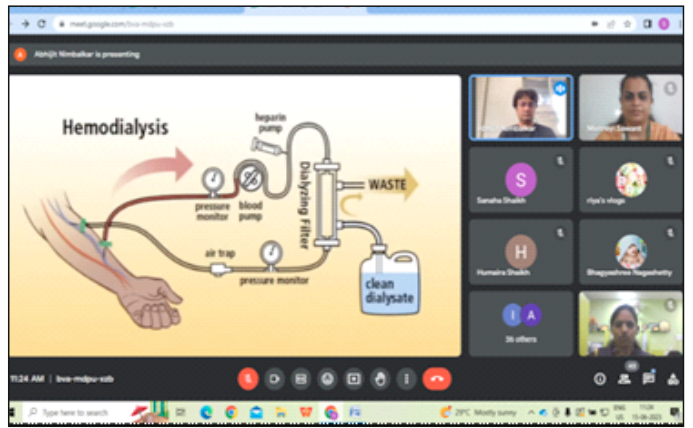
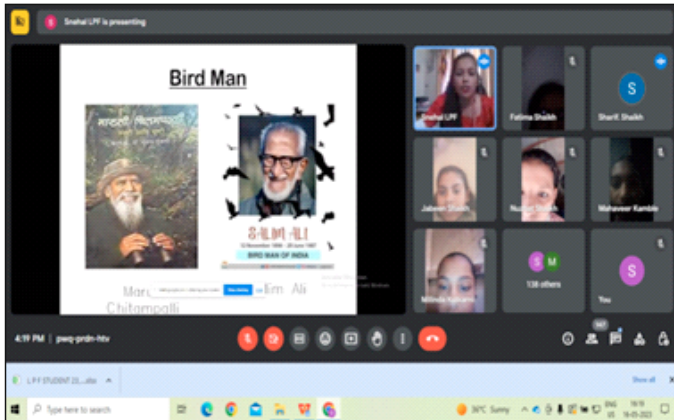
CES Chaitanya English Medium School

Lila Junior 2022

**Inaugurated
School Magazine
May 2023**

Training Programme

Training

LILA Juniors

Sr. No.	Trainer Name	Trainer Type	Training Topic
1	Ms. Farzana Shaikh	LPF Staff	Importance of Trekking
2	Ms. Snehal Kubde	LPF Staff	Birds around us and Their identity
3	Mr. Suhas Kirloskar	LPF Trainer	Career Opportunity and LPF Scholarship
4	Mr. Suhas Kirloskar	LPF Trainer	College Admission Process and New Education Policy Update
5	Ms. Pooja Borude	LF - 2013	Chemistry
6	Ms. Rinku and Ms. Anushka	LF - 2019	Mathematics
7	Ms. Afreen Shaikh	LF - 2018	Mathematics
8	Ms. Yashika Borges	LF - 2014	Physics
9	Ms. Reshma Tanpure	LF - 2012	Biology

LILA Seniors

Sr. No.	Trainer Name	Trainer Type	Training Topic
1	Mr. Suhas Kirloskar	LPF Trainer	Career Opportunity & LPF Scholarship
2	Aradhana Skill Team	Aradhana Skills	Radiology and Dialysis Career Guidance

LILA Girls

Sr. No.	Trainer Name	Trainer Type	Training Topic
1	Mr. Suhas Kirloskar	LPF Trainer	Preparation of written tests and Interviews and answering queries
2	Mr. Suhas Kirloskar	LPF Trainer	Resume Writing Skills

Scholarship Award Function of LILA Juniors-Batch 2023

LPF awarded Scholarships to 263 most deserving girls studying in 7th std. from 13 schools in Pune city and rural area. The Award Function was held on 16th July 2023 at Smt. Shakuntala Jagannath Shetty Auditorium. The girls were felicitated by Chief Guest, Mr. Kushal Hegde (President, Kannada Sangha, Pune); Guest of Honor, Ms. Neelam Ahir (Principal of CES Viloo Poonawalla English Medium School); Guest, Mr. Narendra Pal Singh Bakshi (President of Rotary Club of Poona); Mrs. Lila Poonawalla (Chairperson); Mr. Firoz Poonawalla (Founder Trustee); Ms. Roda Mehta (Trustee) and Ms. Priti Khare (CEO). In addition, the school principals, teachers and parents graced the grand function. The girls were provided with School Aids (School Bag, Uniforms, Shoes and Socks, Raincoat, Sweater, Training Journal and Textbooks and Notebooks)

मी मुख्याध्यापिका झाले तर...

विद्यार्थ्यांना शाळांमध्ये योग्य शिक्षण मिळाल्यास ते चांगले नागरिक, खरे समाजसेवक आणि आदर्श देशभक्त होऊ शकतात. कोणत्याही शाळेची प्रगती आणि यश हे मुख्याध्यापकावर अवलंबून असते. तर,

मी माझ्या शाळेची मुख्याध्यापिका झाले तर मी स्वतःला खूप भाग्यवान समजेल, कारण यासारखी सेवेची दुसरी संधी कोणती असू शकते?

मी जर मुख्याध्यापिका झाले तर मी अभ्यासासाठी अशी व्यवस्था करेन, शाळेचा मुख्याध्यापिका म्हणून मी विद्यार्थ्यांना सर्वांगीण विकासासाठी सर्वतोपरी प्रयत्न करेन. मी माझ्या शाळेत आदर्श शिक्षक नियुक्त करेन. जे विद्यार्थ्यांना शिकवण्यास कुशल आहेत. शाळेत विज्ञानाच्या शिक्षणासाठी संपन्न प्रयोगशाळा बनवेन. मी माझ्या शाळेत ग्रंथालय मोठ्या प्रमाणात समृद्ध करेन. संगणक खोलीमध्ये खूप सारे संगणक ठेवणार आणि जे गरीब-गरजू मुले-मुली असतात. त्यांना शिकवण्यासाठी मी स्वतः जाईन.

माझ्या शाळेत इतर प्रवृत्ती पुढीलप्रमाणे असेल. विद्यार्थ्यांच्या सर्वांगीण विकासासाठी मी माझ्या शाळेत वाद-विवाद, संगीत, चित्रकला, वक्तृत्व स्पर्धा इत्यादी आयोजित करीन. मी प्रत्येक वर्गातील विद्यार्थ्यांसाठी शैक्षणिक सहलीची व्यवस्था करीन. मी खेळ आणि व्यायामास उचित महत्त्व देईन. विद्यार्थ्यांसाठी शक्य असल्यास तितक्या खेळांचीही व्यवस्था करीन व चारित्र्यनिर्मिती पुढील प्रमाणे करेन. विद्यार्थ्यांचे चारित्र्यनिर्मिती आणि शिस्त यावर मी विशेष लक्ष देईन. मी विद्यार्थ्यांमध्ये नम्रता, नियम, संयम, कर्तव्य इत्यादी गुण विकसित करण्याचा प्रयत्न करेन.

विद्यार्थ्यांच्या अडचणी दूर करण्यासाठी मी नेहमीच तयार राहीन आणि गरीब विद्यार्थ्यांना शक्य तितकी आर्थिक मदत करेन. याव्यतिरिक्त मी माझ्या शाळेचे कामकाज आणि कार्यालय सुव्यवस्थित करेन.

शाळेत मी चांगले कॅन्टीन आणि समृद्ध बुक स्टोअरची व्यवस्था करेन. मी स्वतः विद्यार्थी आणि इतर शिक्षकांसाठी साधेपणा, नियमितपणा, कर्तव्य इ.सह एक आदर्श सादर करण्याचा प्रयत्न करेन. शाळेतील सर्व शिक्षक व इतर कर्मचाऱ्यांविषयी माझे वागणे प्रेमळ व सहानुभूतीदायक असेल. तरीही मी शिक्षक आणि शाळेतील इतर कर्मचाऱ्यांचे विद्यार्थ्यांबद्दल कोणत्याही प्रकारचे दुर्लक्ष सहन करणार नाही.

मी विद्यार्थ्यांच्या पालकांबद्दल आदर बाळगून त्यांच्या सूचना आणि तक्रारींकडे लक्ष देईन. माझा भर माझ्या विद्यार्थ्यांना दर्जेदार शिक्षण देण्यावर असेल. यासाठी विद्यार्थ्यांना स्वच्छ वर्ग, खोल्या आणि अभ्यासासाठी निरोगी वातावरण आवश्यक असेल. मी माझ्या शिक्षकांना, विद्यार्थ्यांना आणि त्यांच्या समस्यांकडे वैयक्तिक लक्ष देण्याचा सल्ला देईन. मी आणि माझे कर्मचारी मैत्रीपूर्ण संबंध ठेवण्याचा प्रयत्न करेन. यासाठी मी त्यांच्यासाठी एक प्रेमळ कुटुंब सदस्य बनण्याचा प्रयत्न करेन. मी त्यांच्या समस्यांचे निराकरण करण्यासाठी सर्वतोपरी प्रयत्न करेन. हे ध्येय साध्य करण्यासाठी मी सर्व ते प्रयत्न करेन. अभ्यासाकडे पूर्ण लक्ष देण्याबरोबरच, अभ्यासक्रमाच्या उपक्रमांचीही काळजी घेतली जाईल. प्रत्येक विद्यार्थ्याला कमीतकमी दोन उपक्रमांमध्ये भाग घेण्यास सांगितले जाईल. प्रत्येक विषयाला वेगळे शिक्षक नेमून दिले जातील व त्याप्रमाणे वेळापत्रक दिले जाईल. माझ्या शाळेत फी अगदी माफकच असेल. जास्तीत जास्त ३००० रु. असेल. ह्यापेक्षा जास्त नसेल तसेच जे गरजू विद्यार्थी असतील त्यांनी टप्पाटप्प्याने पैसे दिले तरी चालतील. ज्यांना आई-वडील नसतील त्यांना फी माफ केली जाईल. पुस्तकेही १ ली ते ८ वी पर्यंत मोफत मिळणार आहेत. व ज्यांना आई-वडील नाहीत त्यांना मोफत पुस्तके, वह्या इतर साहित्य शाळेतच दिले जाईल.

शाळेत सर्व सण, उत्सव, जयंती इत्यादी साजऱ्या केल्या जातील. १५ ऑगस्ट व २६ जानेवारीला विशेष कार्यक्रम साजरे केले जातील. विशेष करून लेझीम, भाषण, नृत्य, रांगोळी स्पर्धा, मेहंदी स्पर्धा इत्यादींचे नियोजन केले जाईल. ज्यांचा नंबर आलाय त्याला बक्षिस दिले जाईल. शाळेचे यश किंवा अपयश हे शाळेवर अवलंबून नसते तर ते मुख्याध्यापकावर अवलंबून असते. जर तो सक्षम असेल आणि त्यांनी आपल्या कर्तव्यामध्ये रस घेतला तर नवीन शाळा यशस्वी होते. आणि जर त्याने आपल्या कर्तव्याची काळजी घेतली नाही तर शाळा अयशस्वी होते. बहुतेक शाळा सक्षम मुख्याध्यापकांच्या अभावामुळे चांगल्या शाळा कार्यरत नसल्याचे पाहून मला धक्का बसला. शाळा हा कोणत्याही विद्यार्थ्यांच्या यशाची पहिली पायरी आहे. मी मुख्याध्यापक झालो तर माझी शाळा, माझे कर्मचारी आणि माझे सर्व विद्यार्थी आपल्या आयुष्यात कसे पुढे जातील आणि माझ्या शाळेचे नाव कसे रोशन करतील हे मी पाहीन आणि ते पूर्ण करण्यासाठी सर्वतोपरी प्रयत्न करेन.

सानिका अण्णासाहेब लोखंडे

प्रेरणा माध्यमिक विद्यालय

LJ-2021-

If I become a headmistress

If I become the headmistress of the school, I will provide a peaceful and beautiful environment for the students so that they can have a good atmosphere to study. I will plant various types of fascinating species of rare flowers around the school garden and build more resting huts so that the

students can do revision while enjoying a spectacular scenery. Besides that, I will hire a responsible gardener to be in charge of growing potatoes, veggies, herbs and tomatoes in the garden and to water the flowers frequently. Hence, when the vegetables are ready to be plucked, the school's chef can cook them for a meal or just make salads with it. Thus, the students can enjoy a delicious yet a healthy meal for the day.

On top of that, the students always complain about carrying a heavy bag because they have to bring a lot of books to school. So, I will try to ease their burden by putting up lockers in each of the classrooms so that they can place their stationeries and books inside them. The teachers also do not have to worry anymore about students forgetting to bring their textbooks because now, the students will have them in school. Moreover, I will also install elevators for the convenience of the students.

For my point of view, "to be creative is to open your feelings to something you love to do", Therefore I would probably encourage my students to express themselves in something that they love to do. For example, they can be active in artistic work such as art, photography, music or fashion designs. If I become the principal, my school will be only about creativity so that my students can have freedom to portray themselves. Furthermore, If I become the headmistress of the school, I will ensure my students learn about poets, calligraphy, handwriting and novels. I would also make sure my student is active in dancing and acting. We can do a theatre show during special events. It will be so much fun if more students get involved in this activity and participate more actively in theatre events. In addition, I will add a giant whiteboard at the certain corner of the school for the students to write down their goals in life towards success.

The next thing I would do is make my classes smaller. At my tuition, it is about twenty-five kids in a class. I would make it about ten kids so it can be easier and less hassle. I would assign about two teachers to a class to help each other. One teacher can teach the whole class and the other can do some individual teaching. The last thing I would do is make games out of the class work at the end of every week and have prizes or extra credit for the winners. This would encourage the kids to learn. If I were a principal in my school, I will give my students access to internet and give them assignments through school web. If a student is absent from school, he/she just needs to search for school Website to find out the homework for the day. Most of the students who have internet access at their home can send their assignments through email. I would also change the way we learn. I would have more computer interactions. I would let students on the computer and have interactive programs. Next, I will arrange school trips and exciting excursions or camping in order for letting the kids to find out things for themselves to acquire new experience.

I would allow the students to work together except for exams and tests because that would not only make learning easier but demonstrate team work too. The last thing I would do is permit all the teachers in the school to hand out NO homework because when the kids leave from school that's the last thing they want to be worrying about. I would make learning easier by doing new things like I would have a study hall for people who forget class work.

If I were a headmistress of my school, I will upgrade the library so that the kids can have a wider selection to choose from. I would also encourage the students' parents to invest a lot of money to the school charity in order to equip the library with the latest technology. Because of my school students pride themselves by showcasing some of the latest fashions. Hence, I will hold a day without uniform every week so that the students can show their good sense of fashion and just wear anything that they want but I will set some rules about wearing the appropriate clothes that do not poke the eye. This is what I would do if I become the headmistress of my school.

Taiba Imran Sayyed

**Anjuman- I Islam Peer Mohammed Urdu High School
Lila Junior Batch: 2022**

Eye Camp

Eye checkup camp was organised on 11th and 12th August 2023. Eye checking of total 1134 students and staff from 6 schools (1. Hirkani School, Gawadewadi, 2. Kalbhairavnath Sou. Laxmibai Bangar School, Khadki, 3. Shri Ram Vidyalaya, Pimpalgaon, 4. Z.P. School, Gawadewadi, 5. Z.P. School, Chandoli and 6. Mahatma Gandhi School, Chandoli) was carried out with the support of Rotary Club of Pune Central.

Distribution of School Aids:

The selected LILA Juniors of 2023 Batch were provided with textbooks and notebooks, two pairs of uniforms, shoes and socks, school bags, raincoats and sweaters. The distribution was carried out school wise. LPF CEO, Ms. Priti Khare distributed the school aids in Anjuman I. Islam English Medium and Urdu Medium Schools.

Artist in Me

Mehawish Ibrahim Shaikh

Batch 2020-

Anjuman English Medium School

Chaturai Mahaveer Kamble

Batch-2022

Chaitanya English Medium School

Amira Mohd Akbar Shaikh

Batch 2023

St.Clares Girl High School.

Archita Vijay Gaikwad

Batch-2019

M.G.School Chandoli

Artist in Me

Uzma Abbas Nadaf

Batch 2022

Anjuman English Medium School

Radhika Somnath Randive

Batch-2022

Kanya School

» धमाल सुट्टीची

- नीला शर्मा

रांगोळीतून रांगरेषांचा आनंद

रांगोळी काढताना
कृतिका पाटील

इयत्ता नववीतील कृतिका पाटीलने दोन वर्षांपासून रांगोळी काढायचा छंद जोपासला आहे. ती म्हणाली, "मोठी रांगोळी काढायला मला एक तास लागतो. छोटीसाठी अर्धा तास पुरतो. ठिपक्यांची आणि बिनिठिपक्यांची, या दोन्ही प्रकारच्या रांगोळ्या मी साकारते. छोट्या रांगोळीत चार-पाच रंग आणि मोठीसाठी आठ-दहा रंग वापरते. सरळ रेषा, अर्धवर्तुळ, पानं, फुलं, चक्र वगैरे काढायला मला फार आवडतं. रांगोळी काढताना मनातला ताण निघून जातो. नवीन कलाकृती जमल्याचा आनंद वाटतो. आत्मविश्वास वाढतो. सणांच्या दिवशी मी दारासमोर मोठी रांगोळी काढते.

खड्डे आखणी करून घेऊन वेगवेगळ्या आकारांमध्ये निरनिराळे रंग सुककपणे भरताना मजा येते. प्रत्येक वेळी नवीन परीक्षा दिल्यासारखं असतं. घरातले आणि शेजारचे माझ्या रांगोळीचं कौतुक करतात, तेव्हा खूप बरं वाटतं."

Pune, Pune-Today
15/05/2022 Page No. 5

Krutika Ravindra Patil

Batch 2019

Dr. Kalmadi Shamrao Kannada Medium School.

Shubhangi Shrikant Jadhav

Batch-2023

Dr. Cyrus Poonawalla English School

4 months Beautiful memories MOM & DAD

Editorial

Congratulations to the LILA Juniors for getting excellent results and for beginning of new academic year. Life is going to be tough going forward, so stay focused and study sincerely but don't forget to enjoy every moment because there is no rewind button on the journey called Life.

Let me share some good news with all of you. Last month a new batch has become a part of the LPF family. We added 263 LILA Juniors from 13 schools in Pune city and rural area. In addition to scholarships, school aids like uniforms, school bags, raincoats, sweaters, pair of shoes and socks, and notebooks and textbooks were provided to them. A warm welcome to all the selected LILA Juniors in the LPF family.

In addition, Dad specially organized Eye Check-up Camp in Gawadewadi where more than 1100

students, principals, teachers and staff from six schools in Manchar area underwent eye check-up with the support of Rotary Club of Pune Central.

We organized various training programs last year for all of you on academic subjects, Science Workshops, Health Awareness, Resume Writing and Interview Skills, Career Options and Opportunities to name a few. I'm sure you all learned something valuable from these trainings. We will continue to offer the trainings and I urge all of you to attend maximum trainings offered by foundation for your overall growth and benefit.

I conclude this message by congratulating you once again. I sincerely hope that you will study hard in this academic year and participate in all the activities and programs that LPF organizes so you take baby steps towards achieving your goals.

-Ms.Bharati Naik
Manager School Project